

Nr 359.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet, m. m.; given Stockholms slott den 29 maj 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till *dels* förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet, *dels ock* förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

F ö r s l a g

till

förordning angående ändrad lydelse av 2 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet.

Häri genom förordnas, att 2 § förordningen den 17 juni 1938 om särskild skatt å förmögenhet¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

2 §.

Särskild skatt — — — beskattningsbara förmögenheten.

Beskattningsbar förmögenhet utgör — — — 1 § förmåles.

Därest för — — — skattepliktiga förmögenheten.

Har vid uppskattning av förmögenhet den värdesättning av tillgångar i rörelse, som skett i skattskyldigs räkenskaper och som godkänts vid inkomstberäkningen, frångåtts, skall till grund för tillämpning av den i föregående stycke meddelade bestämmelsen läggas det taxerade belopp som skulle hava fastställts, om den vid förmögenhetsuppskattningen gjorda värdesättningen av tillgångarna tillämpats även vid inkomstberäkningen.

Beskattningsbar förmögenhet utföres — — — kronor, bortfaller.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

---

¹ Senaste lydelse se 1940: 257.

Förslag

till

förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Skattskyldig äger under de förutsättningar och i den omfattning nedan sägs åtnjuta avkortning av honom på grund av taxering för taxeringsåret 1942 påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och värnskatt eller restitution av redan erlagd sådan skatt eller båda dessa förmåner i förening.

2 §.

Avkortning av påförd skatt och restitution av erlagd skatt enligt denna förordning skola avse det belopp, varmed den skattskyldige på grund av taxering för taxeringsåret 1942 påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, värnskatt och särskild skatt å förmögenhet sammanlagt överstiga 80 procent av den för honom samma år enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten ökad med det belopp, varmed avdrag för erlagda allmänna skatter jämlikt 4 § sistnämnda förordning må hava vid taxeringen medgivits, men minskad i förekommande fall med den skattskyldige för samma år påförd krigskonjunkturskatt, dock att avkortningen och restitutionen sammanlagt högst må omfatta summan av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten och värnskatten.

Vid tillämpning av nu meddelade bestämmelser skall i fråga om den taxerade inkomsten vad i 2 § fjärde stycket förordningen om särskild skatt å förmögenhet stadgas äga motsvarande tillämpning.

3 §.

Avkortning och restitution enligt denna förordning skola i första hand avse den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

Vid tillämpning av denna förordning skall, där avkortning kan ske, sådan i första hand äga rum. Kan avkortning icke ske eller kan sådan ske allenast till viss del, skall det enligt 2 § beräknade beloppet, i den mån det ej kunnat avkortas och det täckes av erlagt skattebelopp, återbetalas till den skattskyldige. Å sålunda återbetalat belopp utgår icke ränta.

4 §.

Den som enligt denna förordning vill åtnjuta avkortning av påförd skatt eller restitution av erlagd skatt eller båda dessa förmåner har att därom

göra ansökan, vilken skall av sökanden ingivas eller i betalt brev med posten insändas till länsstyrelsen i det län, inom vilket han år 1942 taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, därest han taxerats till sådan skatt i Stockholms stad, till överståthållarämbetet.

Ansökan skall avlämnas inom sådan tid att den är nämnda myndighet tillhanda inom natt och år efter det sökanden avfordrats de utskylder varom i 2 § förmäles, vid äventyr att avkortning eller restitution enligt denna förordning icke må beviljas. Därest de i 2 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av avkortning eller restitution föreligga först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:t meddelat utslag angående taxering år 1942, skall tiden för ingivande av ansökan räknas från det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats.

Ansökan göres å blankett, vartill formulär fastställes av Kungl. Maj:t.

5 §.

Finnes ansökning böra bifallas, skall länsstyrelsen eller överståthållarämbetet antingen meddela förordnande om avkortning eller tillställa sökanden honom tillkommande restituerat belopp över postgiro eller ock vidtaga båda dessa åtgärder.

6 §.

Därest efter det förordnande om avkortning eller restitution enligt denna förordning meddelats skattskyldigs taxering för taxeringsåret 1942 så ändras, att avkortningen eller restitutionen bör beräknas till annat belopp än som skett, åligger det myndighet, som har att vidtaga debiteringsåtgärd i anledning av den ändrade taxeringen, att vidtaga jämväl sådan ändring i debiteringen, som föranledes av de ändrade grunderna för beräkning av avkortningen eller restitutionen.

7 §.

Beträffande besvär över beslut rörande tillämpning av denna förordning skall gälla vad angående klagan över debitering av kronoutskylder är stadgat.

8 §.

Närmare bestämmelser för tillämpning av denna förordning meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 29 maj 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, *fråga angående begränsning i vissa fall av skatt till staten* samt anför därvid följande.

Frågan om en skattespärr upptogs till behandling i en vid 1939 års lagtima riksdag inom första kammaren väckt motion (nr 154) vari hemställdes, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjligheterna att i skattelagarna införa en bestämmelse att i sammanlagd skatt icke av någon finge utkrävas mera än ett belopp lika med den verkligt beskattningsbara inkomsten.

I sitt betänkande (nr 19) i anledning av motionen hänvisade bevillningsutskottet till sitt av 1938 års riksdag godkända betänkande (nr 32) i anledning av propositionen nr 258 med förslag till omläggning av den direkta statsbeskattningen m. m. — i vilket betänkande utskottet framhållit, att spörsmålet om utformandet av den för den särskilda förmögenhetsskatten gällande reduktionsregeln vore av den natur, att spörsmålet borde upptagas till prövning så snart erfarenheter om verkningarna av regelns tillämpning vunnits — samt sade sig förutsätta att Kungl. Maj:t, så snart förutsättningarna för en översyn över bestämmelserna i ämnet vore för handen, upptog frågan till förnyad prövning. Utskottet hemställde, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Fem reservanter inom utskottet ansågo, att riksdagen borde hos Kungl. Maj:t hemställa om förslag rörande en skattespärr. Riksdagen godkände emellertid utskottsbetänkandet.

Frågan behandlades sedermera tämligen utförligt av mig i propositionen till 1939 års urtima riksdag (nr 78) med förslag till förordning om värnsskatt, m. m. Rörande verkningarna av den föreslagna värnsskatten framhöll jag bl. a., att för ren arbetsinkomst skulle den sammanlagda statsbeskattningen icke komma att överstiga 45 å 50 procent av inkomsten. När det gällde förmögenhetsinkomster bleve belastningen avsevärt större. Vid en antagen förmögenhetsavkastning av 3 procent utgjorde den sammanlagda beskattningen, räknad i procent av *inkomsten*, vid en förmögenhet å 1,000,000 kronor c:a 42 procent och vid en förmögenhet å 5,000,000 kronor c:a 72

procent. Vid lägre avkastning bleve givetvis procenttalen än högre. Därest i undantagsfall förmögenhet måste tillgripas för skattens erläggande — en situation som för övrigt redan enligt dittills gällande grunder ej kunde undgås då avkastningen å förmögenheten varit ringa eller ingen — torde i dåvarande läge och med tanke på värnskattens karaktär av uttaxering för helt extraordinära utgifter berättigade invändningar häremot icke kunna göras. Jag tillade, att för den händelse förmögenhetsbeskattningen måste ytterligare skärpas frågan om en utvidgning av möjligheterna till erhållande av reduktion av skatten borde upptagas till övervägande. Att skapa en särskild reduktionsregel för värnskatten torde icke vara påkallat och syntes för övrigt icke kunna genomföras på annat sätt än medelst en generell spärr avseende den samlade statsbeskattningen och uttryckt i procent av inkomsten. Då redan enligt förut gällande grunder en mycket hög procentuell belastning av inkomsten förekomme i de fall där förmögenheten vore stor men inkomsten ringa eller ingen, skulle en dylik spärr medföra, att ifrågavarande förmögenhetsägare ej alls drabbades av värnskatten. Ur de synpunkter, som anlagts å denna beskattning, skulle ett dylikt resultat icke vara tillfredsställande.

I två i anledning av propositionen väckta likalydande motioner (I: 34 och II: 41) föreslogs en spärregel av innehåll, att värnskatten i förekommande fall skulle reduceras så, att den tillsammans med övriga på grund av 1939 års taxering debiterade skatter till stat och kommun icke överstege den skattskyldiges till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomst minskad med ortsavdraget.

Första särskilda utskottet framhöll i sitt utlåtande (nr 67) att det icke kunde anses orimligt, att en ägare av förmögenhet utan taxerad inkomst skulle erlägga lika stor värnskatt som en skattskyldig utan förmögenhet men med en inkomst, som utgjorde $\frac{1}{100}$ av förmögenheten. Utskottet avstyrkte därför motionerna men ville understryka mitt uttalande att, därest förmögenhetsbeskattningen måste ytterligare skärpas, frågan om utvidgning av reduktionsmöjligheterna borde upptagas till övervägande. Fem reservanter inom utskottet biträdde motionsförslaget. Detta blev dock icke antaget av riksdagen.

I anledning av vad sålunda förekommit hava av f. d. kammarrättsrådet E. Sivert såsom sakkunnig inom finansdepartementet utarbetats dels två olika alternativ (betecknade alternativ I och alternativ II) till »förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten», dels utkast till »förordning om ändrad lydelse av förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet», dels ock en promemoria i ämnet. Vidare hava utarbetats vissa tabeller till belysande av verkningarna av den föreslagna nya spärregeln. Författningsutkastet, promemorian och tabellerna torde få såsom *bihang* fogas till statsrådsprotokollet i ärendet. Beträffande handlingarnas innehåll får jag hänvisa till bihanget.

Över de inom finansdepartementet upprättade författningsförslagen ha utlåtanden efter remiss avgivits av kammarrätten och riksräkenskapsverket.

Kammarrätten har därvid inledningsvis såsom sin åsikt uttalat, att ehuru det måste anses såsom en brist i förslaget, att kommunalutskylderna icke kunnat inordnas i systemet på grund av tekniska skäl, det likväl vore ett steg i rätt riktning, att åtgärder vidtoges för att statsskatterna å inkomst och förmögenhet skola kunna bestridas av inkomsten. *Kammarrätten* hade sålunda icke något att erinra mot det remitterade förslaget i princip.

Beträffande beräkningen av den inkomst, som enligt förslaget skulle läggas till grund för bestämmande av det maximala skattebeloppet, har *kammarrätten* ifrågasatt, om det icke vore mest logiskt att i förekommande fall minska den taxerade inkomsten med påförd krigskonjunkturskatt i stället för, såsom föreslagits, med grundbeloppet av krigskonjunkturskatten.

Av de båda alternativa författningsutkasterna har *kammarrätten* ansett, att det med »Alt. I» betecknade vore att föredraga, enär detta utkast syntes vara så avfattat, att vidlyftigare tillämpningsföreskrifter knappast vore erforderliga, vartill komme att detta alternativ till formen anslöte sig till redan utfärdad författning på likartat område.

Därest nämnda alternativ valdes syntes emellertid 4 § böra formuleras i anslutning till formuleringen av ingressen till 2 § »Alt. II». Vidare syntes det *kammarrätten* lämpligt att i »Alt. I» införa bestämmelser motsvarande bestämmelserna i 5 § »Alt. II».

Mot utformningen av förslaget till förordning om ändrad lydelse av förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet hade *kammarrätten* intet att erinra.

Riksräkenskapsverkets utlåtande är av följande huvudsakliga innehåll.

Beträffande den materiella innebörden av den föreslagna spärregeln synas hava anförts bärande skäl för att i maximibeloppet skola inrymmas endast den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten, värnskatten och den särskilda förmögenhetsskatten. Kommunalskylderna hava icke i någon mån blivit delaktiga av reduktionen.

En regel som, i likhet med den föreslagna, åsyftar viss begränsning av beloppen för den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten samt värnskatten är av samma innebörd som de föreskrifter i skatteförfattningarna, vilka avse beräkningen av inkomst- och förmögenhetsskatt samt värnskatt på grundval av det efter åsatt taxering fastställda beskattningsbara beloppet. Egentligen borde en sådan spärregel därför träda i tillämpning redan vid skatternas debitering och reduktionen verkställas av debiteringsförrättaren utan ansökan från den skattskyldiges sida.

Den föreslagna spärregeln har emellertid erhållit en sådan utformning, att nyss angivna ordning för reduktionens verkställande icke torde kunna anlitas. Reduktionen har gjorts beroende av storleken av den taxerade inkomsten med tillägg av erlagda kommunalskyldigheter, bortsett från de fall då taxering till krigskonjunkturskatt ifrågakommer. Den taxerade inkomsten och kommunalskylderna, vilka båda varit kända vid taxeringens verkställande, framgå emellertid ej av taxeringslängderna, med ledning av vilka debiteringen verkställas. Å andra sidan kunna för reduktionen erforderliga uppgifter icke angivas i samband med själva taxeringen, enär skattesatserna då icke äro fastställda. En ansökan från den skattskyldige synes under alla förhållanden vara erforderlig för att reduktionsregeln skall kunna bringas i tillämpning. Om en ansökan föreläge vid debiteringstillfället, skul-

le visserligen en sådan samverkan mellan debiteringsförrättaren och vederbörande taxeringsnämndsordförande kunna åvägabringas, att reduktionen kunde beaktas redan vid detta tillfälle. Möjligheten att därvid verkställa en reduktion enligt den föreslagna regeln synes emellertid ändock i vissa fall utesluten. Enligt denna regel skall nämligen för bestämmande av maximibeloppet av skatten från den taxerade inkomsten med tillägg av erlagda kommunalutskylder i förekommande fall avdragas grundbeloppet av krigskonjunkturskatt för året. Men detta grundbelopp är icke känt vid tiden för debiteringen av inkomst- och förmögenhetsskatten. I de fall, då taxering till krigskonjunkturskatt vore att emotse, kunde debiteringsfrågan alltså ej slutligt lösas förrän grundbeloppet av krigskonjunkturskatten för året blivit fastställt.

Vid nu angivna förhållanden synes någon annan möjlighet icke föreligga än att de ifrågavarande skatterna debiteras i vanlig ordning utan hänsyn till förefintligheten av spärregeln samt att denna debitering, som sålunda blivit »felaktig», rättas i efterhand.

Beträffande formen för en justering av den verkställda debiteringen vill riksräkenskapsverket här erinra, att, då genom oriktig debitering utskyld påförts skattskyldig med för högt belopp, rättelse enligt § 22 uppbörsreglementet sker genom avkortning. Ett sådant fall företer en viss likhet med det fall att förutsättningar funnits för tillämpning av spärregeln. Den skillnaden föreligger dock, att i det senare fallet möjlighet överhuvudtaget icke varit för handen att tillämpa de för fallet gällande beskattningsreglerna riktigt, medan sådan möjlighet funnits i det förra fallet. Någon mera vägande erinran torde dock icke kunna göras mot att institutet avkortning anlitas för utvinnande av den åsyftade reduktionen, ehuru det måste medges, att avkortningen i föreliggande fall är av teknisk art. Denna utväg synes ock vara att föredraga framför utbildande av en ny form för nedsättning i utskylder, vilka faktiskt debiterats. Riksräkenskapsverket får alltså förorda, att bestämmelserna om verkställandet av den föreslagna reduktionen utformas i anslutning till det med alternativ I betecknade författningsutkastet.

Departementss-
chefen.

Av den lämnade redogörelsen framgår, att frågan om en begränsning av det sammanlagda belopp en skattskyldig har att erlægga till staten eller till stat och kommun vid flera tillfällen under de senaste åren varit föremål för behandling av statsmakterna. Det har därvid tydligen rätt enighet om att vid arbetsinkomst, alltså då ingen förmögenhet föreligger, skattebeloppen även vid de allra största inkomsterna måste hållas inom sådana gränser, att en rimlig andel kvarstår till inkomsttagarens förfogande. Så ha också skatteskalorna blivit utformade. Vid inkomster på 500,000 kronor och en miljon kronor — om de skulle kunna förekomma utan samband med förmögenhet — utgå de samlade statsskatterna för närvarande med 49 procent respektive 52 procent av inkomsten, och även med det nu framlagda förslaget till höjd värnskatt stanna beloppen vid 55 och 59 procent.

De framförda önskemålen om en begränsning av skatternas maximibelopp, så att de inte uppgå till eller överstiga den skattskyldiges inkomster, hänga sålunda helt och hållet samman med tillvaron av skatter på förmögenheten, dels den sedan gammalt gällande kombinationen av inkomst- och förmögenhetsskatt, dels den relativt nyligen införda särskilda förmögenhetsskatten. Frågan får emellertid ingen verklig aktualitet utom vid sällsynta och extrema

fall av förmögenhetsinkomst. Ännu vid en fördelning av den skattskyldiges inkomster med två tredjedelar av arbete och en tredjedel av förmögenhet — vilken senare antages avkasta 4 procent — skulle statsskatterna på de förut nämnda inkomsterna om en halv och en miljon och med den nya värnskatteskalen stanna något under 66 procent, respektive något över 69 procent. Först då hela inkomsten förskriver sig från förmögenhet, som antingen är mycket stor eller ger en abnormt låg avkastning, träffar man på de fall som givit upphov till diskussionen om en maximering. Ännu vid en miljonförmögenhet med förräntning efter 4 procent gå de samlade statsskatterna inte upp till fullt 47 procent av inkomsten, och först vid sådana konstruerade fall som 25 miljoners förmögenhet med en miljon i inkomst framkommer en skatt på väl 90 procent, vilket tillsammans med kommunalskatt ger ett skattebelopp lika stort som eller större än inkomsten. Att detta läge inträder tidigare, alltså innan förmögenheten nått upp till denna storleksordning, när den ger låg avkastning, är en självklar följd av förmögenhetsbeskattningen. Ytterlighetsfallen träffar man vid förmögenheter, som av någon anledning under någon tid lämna ingen eller nästan ingen avkastning. Om förmögenheten då är ägarens enda inkomstkälla, kan skattebeloppet tydligen stiga till det mångdubbla av inkomsten.

Denna konsekvens har inte varit för lagstiftarna obekant. Den följde redan av den tidigare gällande bestämmelsen om att en sextiondedel av förmögenhetens värde skulle läggas till den taxerade inkomsten, och skärptes genom införande av en särskild förmögenhetsskatt, fastän sextiondedelen sänkts till en hundraedel. Skälen för denna beskattningsform ha upprepade gånger understrukits av statsmakterna, senast då riksdagen avvisat motioner om en maximering av skattebeloppen under hänvisning till att ägaren av en kanske betydande förmögenhet inte rimligen kunde befrias från all skatt, därför att förmögenheten tillfälligtvis inte gav någon inkomst. Hans skattekraft kunde inte anses vara mindre än den man förutsätter hos en skattedragare, vars arbetsinkomst går upp till samma belopp som en hundraedel av den andres förmögenhet.

Denna uppfattning att förmögenheten som sådan medför skattekraft oberoende av inkomsten, och att man inte kan uppställa kravet, att en förmögenhetsskatt alltid skall kunna betalas ur inkomsten utan får belasta själva förmögenheten, har lett till att alla förslag om maximering hittills av statsmakterna avvisats. Å andra sidan har kunnat anföras att denna uppfattning visserligen kan vara grundad i de fall, då belastningen av själva förmögenheten är av övergående natur, men att läget blir ett annat vid mycket stora förmögenheter och då skattesatserna stigit till en sådan höjd, att även vid normal avkastning förmögenheten mera permanent behöver tagas i anspråk för skattens erläggande.

Det är enligt min mening icke nödvändigt att nu taga upp till behandling denna fråga, i vilken delade meningar föreligga. Behovet av skatter även på förmögenhet för att täcka de stegrade statsutgifterna och motverka den ökade skuldsättningen torde vara allmänt erkänt, och hur beskattningen i detta

hänseende bör utformas, måste bli föremål för ingående utredningar och överläggningar. Utan att i något avseende föregripa resultatet av dessa överläggningar synes det möjligt att överväga en viss begränsning av de sammanlagda skatterna till staten. Därvid har det icke ansetts riktigt att göra avsteg från principen, att skatt på förmögenhet kan utgå oberoende av inkomstens storlek, och den begränsning som föreslås lämnar därför den särskilda förmögenhetsskatten såtillvida orubbad, att denna under alla förhållanden skall utgå, även om på grund därav skattebeloppet icke kommer att nedbringas till de 80 procent av den taxerade inkomsten, som i övrigt föreslås såsom maximum.

Beträffande anordnandet av den föreslagna skattesparren må ytterligare följande anföras.

Enligt den inom finansdepartementet utarbetade promemorian skulle reduktionsregeln icke omfatta kommunala utskylder. Även om det varit önskvärt att jämväl kommunalutskylderna kunnat inordnas i systemet, lär det icke vara möjligt att för närvarande genomföra. Såsom i promemorian framhålles, skulle nämligen kommunalutskyldernas inordnande under reduktionsregeln upprulla en rad problem, vilka för sin lösning kräva en mera ingående utredning än som nu kan medhinnas. Reduktionsregeln torde sålunda böra omfatta endast statsskatterna.

Beträffande formen för genomförandet av skattereduktionen lär det till en början vara klart, att spärregeln icke kan träda i tillämpning redan vid skatternas debitering utan att reduktionen måste bliva beroende av en i efterhand gjord ansökan av den skattskyldige. Huruvida skattereduktionen skall genomföras i form av avkortning respektive restitution (alternativ I) eller i form av avdrag å skatten (alternativ II) kan vara föremål för delade meningar. För egen del har jag, liksom de i ärendet hörda myndigheterna, funnit övervägande skäl tala för att den förstnämnda formen väljes. Visserligen är, såsom riksräkenskapsverket framhållit, avkortningen i de fall varom här är fråga av i viss mån annan innebörd än den avkortning av skatt som eljest förekommer, men detta torde icke utgöra något hinder för att beteckna jämväl den ifrågavarande skattenedsättningen såsom en skatteavkortning. Jag förordar alltså, att skattereduktionen i princip anordnas i enlighet med det såsom alternativ I betecknade förslaget, d. v. s. i form av avkortning respektive restitution.

Den närmare innebörden av förslaget enligt alternativ I är att, i den mån den på grund av 1942 års taxering påförda statliga inkomst- och förmögenhetsskatten, värnskatten och den särskilda förmögenhetsskatten sammanlagt överstiga 80 procent av den för samma år enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten, *ökad* med avdraget för erlagda kommunalskatter men *minskad* med krigskonjunkturskattens grundbelopp, avkortning respektive restitution får ske för det överskjutande beloppet; dock att avkortningen och restitutionen högst må omfatta summan av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten samt värnskatten. Kamrarrätten har för sin del ifrågasatt, om icke avdrag från den taxerade in-

komsten rätteligen borde ske med endast den påförda krigskonjunkturskatten. Då såsom i promemorian angives grunden för avdraget är att den taxerade inkomsten till motsvarande del icke är disponibel för betalning av andra utskylder, torde avdraget böra bestämmas på sätt kammarrätten ifrågasatt eller till allenast den påförda krigskonjunkturskatten.

Vad kammarrätten anfört rörande avfattningen av 4 § samt angående upptagande i författningen av vissa bestämmelser rörande fullföljd av talan mot beslut jämlikt författningen torde böra iakttagas.

Det torde, såsom i det framlagda författningsutkastet angivits, få ankomma på Kungl. Maj:t att — därest en författning i ämnet kommer till stånd — utfärda de närmare bestämmelser som må finnas erforderliga för tillämpning av författningen.

I den inom finansdepartementet upprättade promemorian föreslås jämväl visst tillägg till 2 § förordningen om särskild skatt å förmögenhet, avseende att förhindra ett obehörigt nedbringande av den särskilda förmögenhetsskatten. Enligt förslaget skall sålunda, om vid inkomstberäkningen godkänd värdesättning av tillgångar i den skattskyldiges rörelse frångåtts vid uppskattningen av förmögenheten, till grund för den i samma paragraf stadgade reduktionen läggas det taxerade belopp, som skulle hava fastställts om den vid förmögenhetsuppskattningen gjorda värdesättningen av tillgångarna tillämpats även vid inkomstberäkningen. Det sålunda föreslagna stadgandet skall, enligt 2 § andra stycket i förslaget till förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten, äga motsvarande tillämpning med avseende å bestämmelserna i 2 § första stycket sistnämnda förordning. De nu ifrågavarande bestämmelserna, mot vilka icke någon erinran framställts vid remissförfarandet, torde få anses erforderliga för att dels förhindra att den särskilda förmögenhetsskatten obehörigen nedbringas, dels ock anknyta skattespärren på effektivast möjliga sätt till den inkomst som i verkligheten kunnat disponeras av den skattskyldige. Jag tillstyrker sålunda de nu förevarande bestämmelserna. 2 § andra stycket i förslaget till förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten torde böra i förtydligande syfte underkastas viss ändring.

Föredraganden hemställer härefter att författningsförslagen, jämkade på sätt förut angivits, måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gösta Renlund.

P. M.

angående begränsning i vissa fall av skatt till staten.

Vid upprepade tillfällen har påtalats att en skattskyldig, särskilt med den nuvarande skattebelastningen, kan bliva påförd skatter, som uppgå till sammanlagt högre belopp än inkomsten under det år, varå de belöpa. Yrkanden ha framställts om sådan begränsning av den sammanlagda skatten, att denna icke komme att överstiga nämnda inkomst eller viss del därav.

Ett uteslutande av inkomstskatter bestående skattesystem måste givetvis bygga på principen, att sammanlagda beloppet av de på ett visst års inkomst belöpande skatterna alltid understiga denna inkomst. Som bekant ingår emellertid i det svenska skattesystemet icke blott inkomstskatter, statliga och kommunala, utan även, förutom speciella skogsskatter, dels en kommunal garantiskatt å fastigheter och dels en statlig skatt å förmögenhet. Den sistnämnda uttages dels i form av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och värnsskatt genom tillägg till den till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten av $\frac{1}{100}$ del av förmögenheten och dels såsom en särskild skatt å förmögenhet.

Vid övervägande av, huruvida och i vilken omfattning ovanberörda för ett rent inkomstskattesystem självklara princip lämpligen bör och av tekniska skäl kan komma till uttryck i det svenska skattesystemet, uppställer sig till en början frågan, huruvida en enligt nämnda princip utarbetad reduktionsregel bör omfatta såväl kommunala utskylder som statsskatter. En reduktionsregel, som ledde till en minskning av de kommunala utskylderna, däri inbegripet fastighetsskatten, måste emellertid befaras komma att förorsaka allvarliga rubbningar i kommunernas ekonomi och skulle komma i uppenbar strid mot de för den kommunala beskattningen grundläggande principerna. Om kommunalutskylderna skulle medräknas vid bestämmande av det maximala utskyldsbeloppet, synes det därför böra tagas under övervägande, huruvida reduktionen i sin helhet borde verkställas å i det sammanlagda skattebeloppet ingående statsskatter. Med hänsyn bland annat till grunderna för utgörande av den kommunala fastighetsskatten samt till reglerna om avdrag för underskott å viss förvärvskälla vid taxering till kommunal inkomstskatt kan emellertid ofta inträffa, att de kommunala utskylderna uppgå till avsevärda belopp, ehuru ingen eller ringa skatt till staten utgår. Om man icke anser sig kunna låta reduktionen drabba kommunalutskylderna, synes en sådan i dylika fall icke kunna genomföras på annat sätt än att den skattskyldige tillerkännes statsbidrag till gäldande av en del av kommunalutskylderna eller att statsverket övertager betalningsansvaret gentemot kommunen. Av det anförda lärer framgå, att införande av en reduktionsregel, som omfattade jämväl kommunalutskylder, skulle upprulla en hel del problem, vilka kräva en ingående utredning. Det synes därför vara nödvändigt att utesluta kommunalutskylderna vid beräkningen av det maximala skattebeloppet.

Då under beskattningsåret erlagda allmänna skatter med undantag av kronoutskylder, d. v. s. kommunalutskylderna i vidsträckt mening, få avdragas vid beräkningen av den till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten, utgör denna inkomst, efter tillägg av nämnda skatte-

avdrag, ett uttryck för den inkomst, den skattskyldige haft till sitt förfogande för gäldande av de under beskattningsåret förfallande kommunalutskylderna samt de å beskattningsårets inkomst belöpande statsskatterna. Om maximibeloppet för statsskatterna bestämmes till 80 procent av den taxerade inkomsten efter tillägg av nämnda skatteavdrag, kommer således den sammanlagda skattebördan, under förutsättning att de under beskattningsåret erlagda kommunalutskylderna icke överstiga 20 procent av den disponibla inkomsten, icke att uppgå till högre belopp än denna inkomst.

Om denna reduktion genomfördes utan begränsning, skulle emellertid en skattskyldig, som ägt förmögenhet men saknat inkomst, bliva helt befriad från erläggande av skatt till staten. Med hänsyn till den skatteförmåga en förmögenhet — även om den icke för tillfället lämnar avkastning — måste anses representera har ansetts, att i ett dylikt fall den särskilda skatten å förmögenhet under alla omständigheter skall utgå, varemot befrielse medgives för den skatt å förmögenhet, som uttages i form av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och värnsskatt.

Genom de i 2 § förordningen om särskild skatt å förmögenhet meddelade bestämmelserna reduceras den särskilda skatten å förmögenhet för skattskyldiga, som haft ett i förhållande till förmögenheten lågt till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp. På grund av den relativa frihet vid värdesättning av vissa tillgångar i rörelse såsom varulager m. m., som tillkommer rörelseidkare, i det att i regel den i räkenskaperna gjorda värdesättningen å dessa tillgångar skall följas vid inkomstberäkningen, har det ansetts erforderligt att genom ett tillägg till sistnämnda författningsrum förhindra ett obehörigt nedbringande av den särskilda förmögenhetsskatten. I detta hänseende föreslås, att i sådana fall, då jämlikt anvisningarna till 9 och 10 §§ förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt en annan värdesättning av ifrågavarande tillgångar tillämpats vid förmögenhetsuppskattningen än vid inkomstberäkningen, såsom grund för reduktionen av den särskilda förmögenhetsskatten i stället för det taxerade beloppet skall läggas det taxerade belopp, som skulle hava fastställts, om den vid förmögenhetsuppskattningen gjorda värdesättningen av tillgångarna tillämpats även vid inkomstberäkningen. Sistnämnda belopp har efter avdrag av däri ingående förmögenhetsdel ansetts utgöra ett bättre uttryck för den inkomst, som i verkligheten kunnat disponeras, och föreslås därför jämväl skola läggas till grund vid beräkningen av det maximala skattebeloppet.

I de fall, då den skattskyldige påförts krigskonjunkturskatt, skall den taxerade inkomsten vid beräkning av det maximala skattebeloppet minskas med grundbeloppet av krigskonjunkturskatten för året, eftersom den taxerade inkomsten till motsvarande del icke är disponibel för betalning av andra utskylder. Härigenom kommer, under förutsättning att den enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten efter tillägg av kommunalutskylderna uppgår till så högt belopp att avdraget för krigskonjunkturskattens grundbelopp kan utnyttjas, skattebegränsningen att omfatta jämväl krigskonjunkturskatten, ehuru denna icke inräknas i det maximala skattebeloppet.

Det har ansetts nödvändigt att göra skattebegränsningen beroende av ansökan, då det synes vara förenat med betydande svårigheter för debiteringsförrättarna att i samband med debiteringen verkställa de för detta ändamål erforderliga beräkningarna samt de till grund för dessa liggande uppgifterna om taxerad inkomst och skatteavdrag icke finnas i längderna.

Av bifogade tabell torde framgå, att de fall, då den ifrågasatta begränsningen av skatten kan ifrågakomma, sannolikt bliva tämligen sällsynta.

Utkast till förordning
om ändrad lydelse av förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om
särskild skatt å förmögenhet.

Härigenom förordnas att 2 § i förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet skall erhålla ändrad lydelse på sätt här nedan angives.

2 §.

Särskild skatt å — — — den skattepliktiga förmögenheten.

Har vid uppskattning av förmögenhet värdesättning av tillgångar i rörelse, som skett i skattskyldigs räkenskaper och som godkänts vid inkomstberäkningen, frångåtts, skall till grund för tillämpning av den i föregående stycke meddelade bestämmelsen läggas det taxerade belopp som skulle hava fastställts, om den vid förmögenhetsuppskattningen gjorda värdesättningen av tillgångarna tillämpats även vid inkomstberäkningen.

Beskattningsbar förmögenhet utföres — — — hundratal kronor, bortfaller.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

Alt. I.

Utkast till förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten.

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Skattskyldig äger under i denna förordning angivna förutsättningar i den omfattning nedan sägs åtnjuta avkortning av honom på grund av taxering för taxeringsåret 1942 påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt och värnsskatt eller restitution av redan erlagd sådan skatt eller båda dessa förmåner i förening.

2 §.

Avkortning av påförd skatt och restitution av erlagd skatt enligt denna förordning skola avse det belopp, varmed den skattskyldige på grund av taxering för taxeringsåret 1942 påförd statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, värnsskatt och särskild skatt å förmögenhet sammanlagt överstiger 80 procent av den för honom samma år enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten ökad med det belopp, varmed avdrag för erlagda allmänna skatter jämlikt 4 § nämnda förordning må hava vid taxeringen medgivits, men minskad i förekommande fall med grundbeloppet av krigskonjunkturskatt för året, dock att avkortningen och restitutionen sammanlagt högst må omfatta summan av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten och värnsskatten.

Vid tillämpning av nu meddelade bestämmelser skall vad i 2 § fjärde stycket förordningen om särskild skatt å förmögenhet stadgas äga motsvarande tillämpning.

3 §.

Avkortning och restitution enligt denna förordning skola i första hand avse den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

Vid tillämpning av denna förordning skall, där avkortning kan ske, sådan i första hand äga rum. Kan avkortning icke ske eller kan sådan ske allenast till viss del, skall det enligt 2 § beräknade beloppet, i den mån det ej kunnat avkortas och det täckes av erlagt skattebelopp, återbetalas till den skattskyldige. Å sålunda återbetalat belopp utgår icke ränta.

4 §.

Ansökan om avkortning av påförd skatt eller restitution av erlagd skatt eller om båda dessa förmåner skall av sökanden ingivas eller i betalt brev med posten insändas till länsstyrelsen i det län, inom vilket han år 1942 taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, därest han taxerats till sådan skatt i Stockholms stad, till överståthållarämbetet.

Ansökan skall avlämnas inom sådan tid att den är nämnda myndighet tillhanda inom natt och år efter det sökanden avfordrats de utskylder varom

i 2 § förmåles, vid äventyr att avkortning eller restitution enligt denna förordning icke må beviljas. Därest de i 2 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av avkortning eller restitution föreligga först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:t meddelat utslag angående taxering år 1942, skall tiden för ingivande av ansökan räknas från det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats.

Ansökan göres å blankett, vartill formulär fastställes av Kungl. Maj:t.

5 §.

Finnes ansökning böra bifallas, skall länsstyrelsen eller överståthållarämbetet antingen meddela förordnande om avkortning eller tillställa sökanden honom tillkommande restituerat belopp över postgiro eller ock vidtaga båda dessa åtgärder.

6 §.

Därest efter det förordnande om avkortning eller restitution enligt denna förordning meddelats, skattskyldigs taxering för taxeringsåret 1942 så ändras att avkortningen eller restitutionen bör beräknas till annat belopp än som skett, åligger det myndighet, som har att vidtaga debiteringsåtgärd i anledning av den ändrade taxeringen, att vidtaga jämväl sådan ändring i debiteringen, som föranledes av de ändrade grunderna för beräkning av avkortningen eller restitutionen.

7 §.

Närmare bestämmelser för tillämpning av denna förordning meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

Alt. II.

Utkast till förordning om begränsning i vissa fall av skatt till staten.

Häri genom förordnas som följer.

1 §.

Den som på grund av taxering för taxeringsåret 1942 påförts statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, värnsskatt och särskild skatt å förmögenhet med ett belopp sammanlagt överstigande 80 procent av den för honom samma år enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten ökad med det belopp, varmed avdrag för erlagda allmänna skatter jämlikt 4 § nämnda förordning må hava vid taxeringen medgivits, men minskad i förekommande fall med grundbeloppet av krigskonjunkturskatt för året äger åtnjuta avdrag å den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten och värnsskatten med det överskjutande beloppet.

Avdraget verkställs i första hand å den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten och, i den mån avdraget uppgår till högre belopp än denna, å värnsskatten.

Vid tillämpning av nu meddelade bestämmelser skall vad i 2 § fjärde stycket förordningen om särskild skatt å förmögenhet stadgas äga motsvarande tillämpning.

2 §.

Den som vill komma i åtnjutande av skatteavdrag enligt denna förordning har att därom göra ansökan, vilken skall av sökanden ingivas eller i betalt brev med posten insändas till länsstyrelsen i det län, inom vilket han år 1942 taxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, eller, därest han detta år taxerats till sådan skatt i Stockholms stad, till överståthållarämbetet.

Ansökan skall avlämnas inom sådan tid att den är nämnda myndighet tillhanda inom natt och år efter det sökanden avfordrats de utskylder, varom i 1 § förmåles, vid äventyr att skatteavdrag icke må beviljas. Därest de i 1 § angivna förutsättningarna för åtnjutande av skatteavdrag föreligga först efter det kammarrätten eller Kungl. Maj:t meddelat utslag angående taxering år 1942, skall tiden för ingivande av ansökan räknas från det kammarrättens utslag vunnit laga kraft eller Kungl. Maj:ts utslag meddelats.

Ansökan göres å blankett enligt formulär som fastställs av Kungl. Maj:t.

3 §.

I frågor om rätt till skatteavdrag enligt denna förordning har i 2 § omnämnda myndighet att så snart ske kan meddela beslut. I samband härmed skall till sökanden kostnadsfritt återbetalas vad han må hava för mycket erlagt. Å återbetalat belopp utgår icke ränta.

Därest beslut om avdrag meddelas, innan slutlig uppbörd av de utskyl-

der avdraget avser äger rum, må avdraget tillgodoräknas den skattskyldige genom avkortning.

Underrättelse om beslutet skall ofördröjligen tillställas sökanden och vederbörande debiteringsförrättare.

4 §.

Därest efter det beslut om skatteavdrag enligt denna förordning meddelats skattskyldigs taxering för taxeringsåret 1942 så ändras att avdraget bör beräknas till annat belopp än som skett, åligger det myndighet, som har att vidtaga debiteringsåtgärd i anledning av den ändrade taxeringen, att vidtaga jämväl sådan ändring i debiteringen, som föranledes av de ändrade grunderna för avdragets beräkning.

5 §.

Beträffande besvär över beslut rörande tillämpning av denna förordning skall gälla vad angående klagan över debitering av kronoutskylder är stadgat.

6 §.

Närmare bestämmelser för tillämpning av denna förordning meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

Tabeller

till belysande av verkningarna av den föreslagna nya spärregeln.

För att belysa verkningarna av den i promemorian föreslagna nya spärregeln hava bilagda tabeller I och II utarbetats.

I tabell I angivas för vissa förmögenhets- och inkomstbelopp den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten med bottenskatt efter 150 procent samt värnskatten för budgetåret 1941/42 dels vid tillämpning av den nya spärregeln och dels utan tillämpning av denna spärregel; de senare skattebeloppen upptagas inom parentes. Dessutom uppföres för motsvarande förmögenhets- och inkomstbelopp den särskilda förmögenhetsskatten med angivande i förekommande fall inom parentes av den förmögenhetsskatt, som skolat utgå, därest reduktion av förmögenheten enligt den för denna skatt gällande spärregeln icke ägt rum. I tabellen har slutligen angivits den sammanlagda skatt, som vid tillämpning av den föreslagna spärregeln skall utgå, ävensom den minskning i gällande skatter, som kommer att inträda vid bifall till förslaget.

I tabell II hava sammanförts ur tabell I exempel på den minskning i totalt skattebelopp, som skulle inträda på grund av den nya spärregeln vid skilda kombinationer av inkomst och förmögenhet. Lodräta streck mellan de exemplifierande skattebeloppen ange, att reduktion av skatten förekommer; vågräta streck utmärka åter, att reduktion av skatten icke ifrågakommer för den kombination av inkomst och förmögenhet, som strecket avser. Med den utformning, som den föreslagna spärregeln erhållit, är det uppenbarligen likgiltigt av vad slag inkomsten är, om den härrör av förmögenhet eller av arbete.

Vissa hållpunkter för en beräkning av det antal skattskyldiga, som kan komma att beröras av förslaget, ävensom av förslagets verkningar i avseende å statens skatteintäkter torde kunna utvinnas genom en jämförelse mellan de i tabell II förekommande uppgifterna och uppgifter om inkomst- och förmögenhetsfördelningen. Dyliga uppgifter återfinnas i Statistisk årsbok för år 1941, sid. 310—311, och i 1936 års skattekommittés betänkande med förslag till omläggning av den direkta statsbeskattningen (SOU 1937: 42) å sid. 295, därvid hör erinras, att de å sistnämnda ställe meddelade uppgifterna avse endast de personer, som omfattas av 1936 års partiella folkräkning, eller cirka en femtedel av antalet för hela riket.

Tabell I,

belysande verkningarna av föreslagen spärregel avseende den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten, värnskatten och särskilda skatten å förmögenhet av innebörd att summan av dessa tre skatter ej må överstiga 80 procent av den taxerade inkomsten ökad med erlagda kommunalutskylder. Nedsättningen på grund av den föreslagna spärregeln skall ej beröra den enligt gällande bestämmelser fastställda förmögenhetsskatten.

Exemplen avse makar utan barn i ortsgrupp III och den kommunala utdebiteringen har antagits utgöra 10 procent.

Förmögenhet, kronor	Till statl. ink. o. förm.-skatt taxerad inkomst ökad med komm.- utskylder		Statskatter i kronor (Beloppen inom parentes utvisa skatten före reduktionerna)				Minskning på grund av den före- slagna spärregeln kronor
	Total kronor	80 % därav kronor	St. ink. o. förm.-skatt 150 %	Värnskatt för år 1941/42	Särskild skatt å för- mögenhet	Summa	
1	2	3	4	5	6	7	8
100,000	0	—	—	— (5.00)	5.00 (160.00)	5.00	5.00
300,000	0	—	— (64.80)	— (48.00)	90.00 (910.00)	90.00	112.80
300,000	200	160	2.00 (78.80)	58.00	100.00 (910.00)	160.00	76.80
300,000	300	240	69.50 (85.05)	63.00	107.50 (910.00)	240.00	15.55
300,000	400	320	91.80	68.00	115.00 (910.00)	274.80	—
500,000	0	—	— (199.80)	— (148.00)	235.00 (1,910.00)	235.00	347.80
500,000	500	400	— (240.45)	127.50 (175.30)	272.50 (1,910.00)	400.00	288.25
500,000	900	720	222.80 (271.80)	196.20	301.00 (1,910.00)	720.00	49.00
500,000	1,000	800	280.05	201.70	308.50	790.25	—
1,000,000	0	—	— (641.10)	— (442.40)	710.00 (4,410.00)	710.00	1,083.50
1,000,000	500	400	— (699.05)	— (474.90)	760.00 (4,410.00)	760.00	1,173.95
1,000,000	1,000	800	— (755.45)	— (506.10)	808.00 (4,410.00)	808.00	1,261.55
1,000,000	3,000	2,400	741.50 (983.12)	650.00	1,008.50 (4,410.00)	2,400.00	241.62
1,000,000	4,000	3,200	1,106.87	722.00	1,121.00 (4,410.00)	2,949.87	—
3,000,000	0	—	— (3,986.30)	— (2,664.40)	3,160.00 (16,410.00)	3,160.00	6,650.70
3,000,000	1,000	800	— (4,199.45)	— (2,801.60)	3,282.50 (16,410.00)	3,282.50	7,001.05
3,000,000	20,000	16,000	4,958.80 (8,162.87)	5,418.00	5,623.20 (16,410.00)	16,000.00	3,204.07
3,000,000	30,000	24,000	10,067.80 (10,480.37)	6,959.00	6,973.20 (16,410.00)	24,000.00	412.57
3,000,000	40,000	32,000	12,959.87	8,579.00	8,323.20 (16,410.00)	29,862.07	—
5,000,000	0	—	— (8,654.70)	— (5,723.60)	5,910.00 (28,410.00)	5,910.00	14,378.80
5,000,000	1,000	800	— (8,907.05)	— (5,880.40)	6,057.00 (28,410.00)	6,057.00	14,787.45
5,000,000	50,000	40,000	13,527.80 (21,587.37)	13,799.00	12,673.20 (28,410.00)	40,000.00	8,059.57

Förmögenhet, kronor	Till statl. ink. o. förm.-skatt taxerad inkomst ökad med komm- utskylder		Statsskatter i kronor (Beloppen inom parentes utvisa skatten före reduktionerna)				Minskning på grund av den före- slagna spärregeln kronor
	Total kronor	80 % därav kronor	St. ink. o. förm.-skatt 150 %	Värns katt för år 1941/42	Särskild skatt å för- mögenhet	Summa	
1	2	3	4	5	6	7	8
5,000,000	90,000	72,000	32,921.55 (33,459.87)	21,005.25	18,073.20 (28,410.00)	72,000.00	537.82
5,000,000	100,000	80,000	36,496.87	22,850.25	19,423.20	78,770.32	—
10,000,000	0	—	— (23,048.10)	— (14,682.80)	13,410.00 (58,410.00)	13,410.00	37,730.90
10,000,000	1,000	800	— (23,339.65)	— (14,859.20)	13,557.00 (58,410.00)	13,557.00	38,198.85
10,000,000	100,000	80,000	19,976.55 (53,371.87)	33,100.25	26,923.20 (58,410.00)	80,000.00	33,395.82
10,000,000	300,000	240,000	111,875.80 (120,843.87)	74,201.50	53,923.20 (58,410.00)	240,000.00	8,968.57
10,000,000	400,000	320,000	154,818.87	94,901.50	58,410.00	308,130.37	—

Tabell II,

utvisande minskningen av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten samt värns katten vid tillämpning av den föreslagna spärregeln för nedannämnda inkomst- och förmögenhetskombinationer (avseende makar utan barn i ortsgrupp III).

Inkomst, kronor	F ö r m ö g e n h e t						
	100,000 kronor	300,000 kronor	500,000 kronor	1 milj. kronor	3 milj. kronor	5 milj. kronor	10 milj. kronor
Minskning av inkomst- och förmögenhetsskatt samt värns katt, kronor							
0	5.00	112.80	347.80	1,083.50	6,650.70	14,378.80	37,730.90
100	—	—	—	—	—	—	—
200	—	76.80	—	—	—	—	—
300	—	15.55	—	—	—	—	—
400	—	—	—	—	—	—	—
500	—	—	288.25	1,173.95	—	—	—
600	—	—	—	—	—	—	—
900	—	—	49.00	—	—	—	—
1,000	—	—	—	1,261.55	7,001.05	14,787.45	38,198.85
2,000	—	—	—	—	—	—	—
3,000	—	—	—	241.62	—	—	—
5,000	—	—	—	—	—	—	—
10,000	—	—	—	—	—	—	—
20,000	—	—	—	—	3,204.07	—	—
30,000	—	—	—	—	412.57	—	—
50,000	—	—	—	—	—	8,059.57	—
90,000	—	—	—	—	—	537.82	—
100,000	—	—	—	—	—	—	33,395.82
200,000	—	—	—	—	—	—	—
300,000	—	—	—	—	—	—	8,968.57
400,000	—	—	—	—	—	—	—